

Study the Tri Dimension local history of Ban Ten Mee community, Ten Mee Subdistrict, Mueang District, Surin Province

Phra Panupong Piyatharo¹ Phra Udomsak Sasnawatito¹ and Phra Maha Sombat Thanwaro^{1*}

¹Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin Campus, Thailand

*Corresponding author. E-mail: kidkidoop@gmail.com

ABSTRACT

This research aims to study 1) the spatial context dimension of the Ban Ten Me community, 2) the dimension of the way of life and history of the Ban Ten Me community, 3) the dimension of important economic resources in the Ban Ten Me community, Tenure Subdistrict, Mean District, Turin Province This study is qualitative research. By interviewing key informants, including 25 community representatives, obtained through purposive sampling. They were analyzed descriptively. The results of the study found that 1) the area context of Ban Ten Me community It's the name of a hunter. Who had emigrated from a country called Prenatal or Phrase, so the government called it Ban Tenure. Currently, there are a total of 132 households, a total population of 473 people, an area of approximately 3,250 rais. 2) The way of life and history of the community are diverse and linked to history. Geography, society and culture. Most communities speak Khmer and Thai, believe in Buddhism, there is Ban Ten Me Temple as the center of belief. And behaving in a good way according to religious teachings. 3) Important economic resources in the Ban Ten Me community. The main occupation is farming. Additional occupations include growing mulberries, raising agriculture, and weaving and processing silk. Some are hired outside the village. The people in the village embrace the Sufficiency Economy Philosophy. In addition, households use appropriate technology. In this village, clean drinking water is produced for drinking in the community and for sale to nearby villages and sub-districts.

Keywords: Local History, Tridimensional Model of The Community, Surin Province

การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบไตรมิติของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

พระภานุพงศ์ ปิยะโร¹ พระอุดมศักดิ์ สาสนวาทีโต¹ และ พระมหาสมบัติ ฐานวโร^{1*}

¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: kidkidoop@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) มิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 2) มิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 3) มิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ตัวแทนชุมชน 25 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง นำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ เป็นชื่อของนายพราน ซึ่งได้อพยพมาจากบ้านเมืองที่ชื่อเปรียนมัย หรือพรานมัย ทางราชการจึงเรียกว่าบ้านเทนมีย์ ปัจจุบันมีครัวเรือนทั้งหมด 132 ครัวเรือน จำนวนประชากรทั้งหมด 473 คน มีเนื้อที่ประมาณ 3,250 ไร่ 2) วิถีชีวิตและความเป็นมาของชุมชนมีความหลากหลายและมีความเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม สังคม และวัฒนธรรม ชุมชนส่วนใหญ่พูดภาษาเขมรและภาษาไทย นับถือศาสนาพุทธ มีวัดบ้านเทนมีย์เป็นศูนย์รวมความเชื่อ และการปฏิบัติตนในทางที่ดีตามหลักธรรมคำสอนทางศาสนา 3) ด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ อาชีพหลักในการทำนา อาชีพเสริมมีปลูกหม่อน เลี้ยงไหม และทอผ้าไหม แปรรูปผ้าไหม ส่วนหนึ่งจะออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้าน ประชาชนในหมู่บ้านน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ นอกจากนี้ครัวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ในหมู่บ้านนี้มีการผลิตน้ำดื่มสะอาดเพื่อไว้ดื่มในชุมชนและสำหรับจำหน่ายให้หมู่บ้านและตำบลใกล้เคียง

คำสำคัญ: ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น, แบบไตรมิติของชุมชน, จังหวัดสุรินทร์

© 2023 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความสำคัญมากในการเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยมันช่วยให้เรารู้จักกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาและวัฒนธรรมที่ก่อตัวและรวมถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมในอดีตและปัจจุบันของพื้นที่นั้นๆ ซึ่งความเข้าใจในประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจะช่วยให้เรารู้จักกับตัวตนและเชื่อมโยงต่อวัฒนธรรมและสิ่งที่เป็นมาของพื้นที่นั้น นอกจากนี้ยังมีคุณค่าในเรื่องการศึกษาและการสอนเพื่อให้คนรุ่นหลังสืบทอดเรื่องราวและประสบการณ์ที่มีต่อความเป็นอยู่ของพื้นที่นั้นๆ อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนและส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่บ้านหรือพื้นที่ท้องถิ่นอื่นๆ โดยทั้งนี้ส่งผลทำให้เข้าใจเรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างเสถียรภาพของสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นเรื่องศึกษาเกี่ยวกับหมู่บ้านเพียงแห่งเดียวเมืองขนาดเล็กหรือขนาดกลางหรือไม่ก็เป็นอาณาเขตทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ใหญ่เกินกว่าจังหวัดหรือมณฑลหน่วยของการศึกษาท้องถิ่นอาจจะเป็นหมู่บ้านหนึ่งหรือหลายๆ หมู่บ้านที่มีความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือเมืองขนาดเล็กหรือไม่ก็อาจเป็นแคว้น ภาคหรือมณฑล ที่สมาชิกของชุมชนท้องถิ่นนั้นต่างก็มีความสำนึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรมสังคมและการเมือง (อรรถวรรณ กองพิลา, 2566) การเข้าใจประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นการสำคัญอย่างมากในการเข้าใจ

เรื่องราวและตำนานของพื้นที่และชุมชนต่างๆ การเข้าใจถึงรากฐานทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นช่วยให้เรารู้จักกับตัวตนของเราและเชื่อมโยงเรากับเรื่องราวของคนในอดีต นอกจากนี้การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นยังช่วยเราในการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนและวัฒนธรรมในปัจจุบันพื้นที่แต่ละแห่งบนโลกมีเรื่องราวที่น่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนที่น่าเสนอผ่านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ในแต่ละชุมชนมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ได้สร้างเป็นเรื่องราวสำคัญของสถานที่นั้นๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมและการพัฒนาของชุมชนในปัจจุบัน การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นช่วยให้เรารู้จักกับที่มาและการเปลี่ยนแปลงของชุมชนนั้นๆ และช่วยให้เราเข้าใจถึงสิ่งที่ทำให้เราเป็นอย่างนี้ในปัจจุบัน (พระครูสารกิจประยุกต์ และพระปลัดพนมภรณ์ ฐานิสโร, 2564)

การรับรู้จากสื่อประกอบการเล่าเรื่อง ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์ถ่ายทอดเรื่องราวดังนั้นการบันทึกประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความสำคัญในการสอนและการเรียนรู้ เนื่องจากมันช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงตำนานและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของพวกเขา การศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความรู้สึกรักของชุมชนท้องถิ่นระหว่างอดีตและปัจจุบัน นอกจากนี้การเรียนรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์ท้องถิ่นยังส่งเสริมคุณค่าของการรับรู้และความเป็นสังคม ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการรักษาประวัติศาสตร์และสืบทอดเรื่องราวการเชื่อมโยงระหว่างประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกับอนาคตการเข้าใจและการรักษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างเสถียรภาพและความเข้มแข็งในชุมชนในอนาคต การเชื่อมโยงระหว่างอดีตและปัจจุบันให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่ไม่แสดงออกเป็นชัดเจนในทุกๆ สิ่ง เราเห็นว่าเหตุการณ์และตำนาน (สุวิภา จำปาวลัย และนเรนทร์ ปัญญาภู, 2560)

ในการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นต้องมีการครอบคลุมบริบทพื้นฐานของชุมชนที่เป็นปัจจัยสำคัญในการรับรู้เรื่องราวของชุมชนสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมมีผลกระทบอย่างมากต่อการรับรู้เรื่องราวของชุมชน ประสบการณ์และปรัชญาชีวิตของชุมชนส่งผลต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น (ภริดา ชัยรัตน์, 2565) ซึ่งอาจมีการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านทางประเพณี พิธีกรรม หรือศิลปะต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของชุมชนนั้นๆ สภาพภูมิปัญญาของชุมชน เช่น การใช้ภาษา ศาสนา และทัศนคติ มีผลกับการสร้างเรื่องราว บางครั้งเรื่องราวอาจถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนและปกป้องภูมิปัญญาของชุมชนสภาพเศรษฐกิจในชุมชนมีผลกระทบต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น (วาสนา อาจสาธิกรณ์, 2561) สภาพเศรษฐกิจที่ดีสร้างเรื่องราวเชิงบวก เช่น ความเจริญรุ่งเรือง ในขณะที่สภาพเศรษฐกิจที่ไม่แข็งแกร่งอาจสร้างเรื่องราวเชิงลบ เช่น ความยากจนหรือปัญหาสังคมสภาพแวดล้อมธรรมชาติ เช่น อุทกภัย สภาพอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติมีผลต่อการสร้างเรื่องราว บางครั้งเรื่องราวอาจถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นการแสดงถึงความเชื่อหรือการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การรับรู้เรื่องราวของชุมชนจึงไม่ได้มีแค่ปัจจัยเดียวเท่านั้น แต่เป็นผลมาจากการศึกษาประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่หลากหลายในชุมชนนั้นๆ ซึ่งเป็นผลสรุปที่สร้างเรื่องราวที่มีความหลากหลายและครอบคลุมชีวิตของชุมชนในทุกๆ ด้าน และประเด็นสำคัญของการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการศึกษาประเด็นหลักๆ 3 ด้าน ที่ไม่ควรขาดหาย เพราะถ้าไม่ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นทั้ง 3 ด้าน ข้อมูลก็อาจไม่สมบูรณ์ดังนั้นก็จำเป็นต้องมีการศึกษาได้แก่ มิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชน มิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนประวัติศาสตร์ของชุมชน และมิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชน

จากข้างต้นที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบไตรมิติของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ เพราะเห็นว่าการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นช่วยให้เข้าใจถึงสถานที่และชุมชนของตนเองอย่างลึกซึ้ง และสามารถรับรู้ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งที่ทำให้พื้นที่นั้นๆ มีเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษา และวัฒนธรรมการเรียนรู้ในระดับท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับโลกในมุมมองที่หลากหลาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษามิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อศึกษามิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การระบุปัญหาหรือคำถามที่ต้องการตอบหรือแก้ไข ซึ่งจะช่วยกำหนดขอบเขตและเป้าหมายของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการวิจัยค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือหัวข้อวิจัย โดยใช้ทั้งข้อมูลที่เผยแพร่และข้อมูลที่ไม่เผยแพร่ เพื่อเข้าใจสถานการณ์และการวิจัยที่เคยทำมาก่อน

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินงานโดยการทำวิจัยคือการดำเนินการตามแผนงานวิจัยที่กำหนดเอาไว้เป็นการในการดำเนินการ หรือเป็นขั้นตอนปฏิบัติการตามแผนการวิจัยที่ได้วางไว้ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินงานโดยการศึกษามิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการศึกษามิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ขั้นตอนที่ 6 ศึกษามิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ขั้นตอนที่ 7 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือเป้าหมายของการวิจัย และตีความผลเพื่อวิเคราะห์ผลลัพธ์

ขั้นตอนที่ 8 สรุปผลการวิจัยและสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนวิชาการและประชาชนทั่วไป เพื่อส่งเสริมให้ความรู้และนำไปสู่การพัฒนาในสาขาที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 25 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ที่ใช้สัมภาษณ์ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 25 คน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่ได้มาแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้กำหนดไว้ และนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์โดยพิจารณาจาก ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) กับประเด็นที่ต้องการประเมิน และความเหมาะสมของข้อความคำถามและภาษาที่ใช้ จากนั้นจะนำผลประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

2.1. แบบสัมภาษณ์ (Interview)

มุ่งเน้นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่กลุ่มผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 25 คน คนซึ่งเป็น แหล่งข้อมูลที่ได้มาแบบเจาะจงโดยมีเนื้อหาสำคัญได้แก่

- 1) ชุมชนของท่านมีประชากรประมาณเท่าไรในปัจจุบันและแบ่งเป็นชายกี่ท่านหญิงกี่ท่าน

- 2) แหล่งข้อมูลทางสถิติหรือประวัติศาสตร์ใดที่ชุมชนของท่านใช้ในการเข้าใจบริบทพื้นที่ของตนเองมีอะไรบ้าง
- 3) บริบทพื้นที่ที่มีผลต่อพัฒนาและการเติบโตของชุมชนได้อย่างไร
- 4) การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของชุมชนมีความสำคัญอย่างไรต่อการบริหารจัดการและการพัฒนา
- 5) ชุมชนของท่านมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงบริบทพื้นที่ของมันในอนาคตหรือไม่และการเก็บข้อมูลบริบทนี้มีผลอย่างไรต่อการวางแผนและการดำเนินงานของชุมชน
- 6) วิถีชีวิตและประเพณีที่สำคัญของชุมชนของท่านคืออะไร และมีบทบาทอย่างไรในการรักษาเอกลักษณ์และความเป็นพิเศษของชุมชน
- 7) มีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และพัฒนาการของชุมชนของคุณอย่างไร และเหตุใดการเก็บข้อมูลเหล่านี้มีความสำคัญต่อการเข้าใจวิถีชีวิตของชุมชนในปัจจุบัน
- 8) วิถีชีวิตและความเป็นมาของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรตลอดกาล และมีข้อมูลใดช่วยให้เราเข้าใจถึงกระแสและแนวโน้มเหล่านี้ได้
- 9) วิถีชีวิตและประเพณีของชุมชนมีบทบาทในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายหรือการวางแผนการพัฒนาชุมชนในอนาคตอย่างไร
- 10) วิถีชีวิตและความเป็นมาของชุมชนสามารถพัฒนาได้อย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์และการใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานของชุมชน
- 11) แหล่งเศรษฐกิจหลักในชุมชนของท่านคืออะไร และมีบทบาทอย่างไรในการสร้างรายได้และงานทำในพื้นที่
- 12) มีวิธีการเก็บข้อมูลใดที่ชุมชนของท่านใช้เพื่อติดตามและวิเคราะห์แหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญ
- 13) แหล่งเศรษฐกิจในชุมชนมีบทบาทอย่างไรในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือรัฐบาล
- 14) แหล่งเศรษฐกิจในชุมชนมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในระยะยาวและมีผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร
- 15) แหล่งเศรษฐกิจในชุมชนสามารถพัฒนาขึ้นอย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์และการใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการดำเนินงานของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น

2.2 การสร้างเครื่องมือ

ขั้นสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้มีการแสดงทัศนะเกี่ยวกับสัมมาชีพเกษตรแบบครัวเรือนเพื่อลดค่าใช้จ่ายในสถานการณ์โควิด คณะผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอนดังนี้ คือ

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบไตรมิติของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ และเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการคิดคำถามสัมภาษณ์
- 2) ยกร่างแบบสัมภาษณ์
- 3) นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยตรวจสอบ
- 4) นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์
- 5) ปรับปรุงแก้ไข
- 6) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 30 ชุด เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

7) ชี้แจงโครงการวิจัยและความสำคัญของการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล

ก. ผู้วิจัยอธิบายถึงโครงการวิจัยและความสำคัญของการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์และองค์ความรู้ที่จะได้จากการวิจัย

ข. ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำคณะผู้วิจัยเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้จักหน้าที่การงานและหน่วยงานที่ทำการวิจัยพร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สอบถามเป็นเบื้องต้น และขออนุญาตสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลจนครบทุกคน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนสามารถทำได้โดยการปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนและการสำรวจก่อนที่จะเริ่มต้นเก็บข้อมูล ควรวางแผนล่วงหน้าว่าต้องการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนในด้านใดบ้างรวมถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการสำรวจด้วย

ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์บุคคลที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่สนใจ การสืบค้นข้อมูลจากเอกสารประวัติศาสตร์ หรือการสำรวจสถานที่ประวัติศาสตร์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เช่น บันทึกลายเสียง กล้องถ่ายภาพ หรือเครื่องบันทึกวิดีโอ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว ควรทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนในด้านต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเต็มประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 5 การเขียนรายงานวิจัยสรุปข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ในรายงาน และแบ่งปันข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชนท้องถิ่น นักศึกษา หรือนักวิจัยอื่นๆ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาหรือการวิจัยต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านบริบท วิถีชีวิต และเศรษฐกิจของชุมชน ควรให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการสำรวจอย่างเพียงพอ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความหลากหลายและครอบคลุม

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. มิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นชื่อของนายพราน ซึ่งได้อพยพมาจากบ้านเมืองที่ ชื่อเปรียนมัย หรือพรานมัย มีอาชีพล่าสัตว์ และทำซุ้มล่าสัตว์บริเวณบนเนินเขาสูงคือที่ตั้งของหมู่บ้านเทนมีย์ปัจจุบัน เพราะรอบบริเวณมีลำห้วย หนองน้ำอุดมสมบูรณ์และเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าสมัยนั้นต่อมานายพรานมัยก็ได้ชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านของตนมาตั้งถิ่นฐานและจับจองพื้นที่ดังกล่าวเป็นของตน นับแต่นั้นเป็นต้นมาและต่อมาได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านเปรียนมัย หรือพรานมัยทางราชการจึงเรียกว่าบ้านเทนมีย์จนถึงปัจจุบันมี จำนวนครัวเรือนทั้งหมด132 ครัวเรือนจำนวนประชากรทั้งหมด 473 คน แยกเป็นชาย 220 คน หญิง 253 คน มีเนื้อที่ประมาณ 3,250 ไร่ แบ่งออกเป็นพื้นที่เพื่ออยู่อาศัย รวม 250 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ รวม 2,960 ไร่ พื้นที่สาธารณะ รวม 45 ไร่

2. มิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์วิถีชีวิตและความเป็นมาของชุมชนมีความหลากหลายและมีความเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมชุมชนส่วนใหญ่พูดภาษาเขมรและภาษาไทย นับถือศาสนาพุทธ มีวัดบ้านเทนมีย์เป็นศูนย์รวมความเชื่อ และการปฏิบัติตนในทางที่ดีตามหลักธรรมคำสอนทางศาสนา โดยมี

กิจกรรมสวดมนต์ฟังเทศน์ทุกวันพระที่วัด การบวชชีพราหมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ให้ความเคารพเชื่อถือคนเฒ่าคนแก่ และมีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับบริบทสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ก็ยังคงรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมอันดีงามไว้

3. มิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ อาชีพหลักในการทำนา อาชีพเสริมปลูกหม่อน เลี้ยงไหม และทอผ้าไหม แปรรูปผ้าไหม ส่วนหนึ่งจะออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้านประชาชนในหมู่บ้านน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ นอกจากนี้ครัวเรือนใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ในหมู่บ้านนี้มีการผลิตน้ำดื่มสะอาดเพื่อไว้ดื่มในชุมชนและสำหรับจำหน่ายให้หมู่บ้านและตำบลใกล้เคียง ส่วนการทำน้ำหมัก น้ำยาเอนกประสงค์นั้น มีการผลิตใช้เอง ควบคู่กับการใช้ปุ๋ยคอกซึ่งได้จากการเลี้ยงโค กระบือ เป็นประจำอยู่ตลอดเวลา

อภิปรายผล

มิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า บริบทเกี่ยวกับประชาคมหมู่บ้านได้ร่วมกันกำหนดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี ปลูกฝังให้คนมีคุณธรรม จริยธรรม เช่นได้กำหนดให้มีสถานที่ปลอดอบายมุขเช่นวัดปลอดเหล้าและอบายมุข โรงเรียนปลอดเหล้าและอบายมุข งานศพปลอดเหล้าและอบายมุข นอกจากนี้ หมู่บ้านได้ร่วมกับวัด โรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองและเยาวชนได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมทางศาสนา สืบสานวัฒนธรรมราชูกรในหมู่บ้านเทนมีย์ มีอาชีพหลักในการทำนา อาชีพเสริมมีปลูกหม่อน เลี้ยงไหม และทอผ้าไหม แปรรูปผ้าไหม ส่วนหนึ่งจะออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้านโดยไปเข้าเย็นกลับ นอกจากนี้ ยังมีราชูกรกลุ่มหนึ่งประมาณ 20 ครัวเรือน รวมกันไปขาย ปลูกพืชผักผลไม้ข้าวสารและเลี้ยงปลาใช้ชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับ สุรพล ชาเสน (2565) ศึกษาบริบทสภาพทางภูมิศาสตร์และวิถีชีวิตของชุมชนบ้านหัวเรือจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานในบริบทเชิงพื้นที่ท้องถื่นซึ่งกระจายอยู่มีวิถีชุมชนการดำรงอยู่และการปรับตัวของชุมชนภายใต้สภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม และมีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ต่อการเคลื่อนย้าย การกระจายและการตั้งถิ่นฐานของชุมชนบ้านหัวเรือในพื้นที่ที่มียุทธศาสตร์และอยู่ไม่ห่างไกลจากตัวเมือง

มิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ชุมชนมีวิถีชีวิตที่เป็นการสืบทอดทางภูมิปัญญาเช่นการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การทอผ้าไหม การแปรรูปผ้าไหม การย้อมสีธรรมชาติ การทำขนมพื้นบ้าน อาหารพื้นเมือง การจักสาน ซึ่งมีการบันทึกภูมิปัญญาราชูกรในหมู่บ้านทำนาโดยใช้ปุ๋ยคอก รองพื้นก่อนหว่านหรือปักดำและใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเสริมแร่ธาตุอาหารพืช เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต ราชูกรในหมู่บ้านได้ให้ความสำคัญหันมาเลี้ยงโค กระบือ ไว้เพื่อเอามูลใช้ในการทำนา บางส่วนเลี้ยงสัตว์ปีกเช่น ไก่ เป็ดไข่ ไว้สำหรับบริโภค และจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว นอกจากได้อาหารสำหรับบริโภคแล้วยังได้มูลสัตว์เหล่านี้มาใช้ในการเกษตรนอกจากนี้ แต่ละครัวเรือนมีการนำผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวมาหมักเพื่อทำน้ำยาเอนกประสงค์สำหรับใช้ในครัวเรือน เป็นการลดรายจ่ายในแต่ละเดือนได้ จะเห็นได้ว่าการดำเนินวิถีชีวิตของราชูกรในหมู่บ้านเทนมีย์ เป็นการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนอย่างมีคุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับพัทธพล สุขบรรณ และคณะ (2566) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมอาชีพจากอัตลักษณ์ชุมชนบ้านใหม่ตำบลตระแสง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า อัตลักษณ์ของชุมชนบ้านใหม่ มีอารยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตควบคู่กับลำนํ้าชี เป็นชุมชนโบราณ อายุกว่า 200-150 ปี มีกลุ่มชาติพันธุ์และภาษาเป็นไทยเขมร ใช้การรำเรือมตรด เป็นการละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งเป็นประเพณีเก่าแก่และมีเพียงหนึ่งเดียวในประเทศไทยและยังมีโบราณสถานเจดีย์หลวงตาผู้สร้างวัด ตั้งแต่สมัยโบราณอันเป็นที่เลื่อมใสและศรัทธาของประชาชน ประดิษฐานอยู่ ณ วัดสกอร์ตะโมก อีกทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญ คือ การนำดินจากลำนํ้าชี มาทำเป็นเตาอั้งโล่ที่สืบทอดกัน

มาตั้งแต่สมัยโบราณ มีชนพื้นถิ่น คือ ชนชาวด่าน แสดงถึงความเป็นตัวตนของชุมชน ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความเหมือนกันทั้งด้านวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตความเป็นอยู่และเกิดการยอมรับร่วมกันของชาวชุมชนและมีการปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการดำรงชีวิตที่มีลักษณะเฉพาะของชุมชน และเป็นสิ่งที่ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชน และ 2) แนวทางในการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพชุมชนบ้านใหม่ ตำบลตระแสง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้และประสบการณ์ในการตั้งกลุ่มอาชีพ 2) ด้านการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายสินค้า และ 3) ด้านการอบรมอาชีพอื่นๆ ที่นอกเหนือจากอาชีพภายในกลุ่ม

มิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่าระบบเศรษฐกิจเป็นไปตามลักษณะของชุมชนโดยมีลักษณะเป็นการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมชุมชนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับพระครูปริยัติวิสุทธิคุณ และคณะ (2565) ศึกษาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า การพัฒนาสินค้าและรูปแบบการบริการการท่องเที่ยวของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า จังหวัดสุรินทร์ มีภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้รับการประกาศขึ้นบัญชี 9 รายการ ศาสนาฮินดูชาวนาย, เจริญ, กันตรึม ประเทืองสุรินทร์, ภาษาเขมรถิ่นไทย ภาษากูย-กวยท กะโน้บติง รำตรืต และ มะมั่วต และการพัฒนาสินค้าของชุมชนปราสาทขอมในจังหวัดสุรินทร์ คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีปราสาทขอมซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชนเป็นฐานคติทางความคิด

สรุปผลการวิจัย

มิติด้านบริบทพื้นที่ของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า บริบทเกี่ยวกับประชาคมหมู่บ้านได้ร่วมกันกำหนดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี ปลุกฝังให้คนมีคุณธรรม จริยธรรม เช่นได้กำหนดให้มีสถานที่ปลอดอบายมุขเช่นวัดปลอดเหล้าและอบายมุข โรงเรียนปลอดเหล้าและอบายมุข งานศพปลอดเหล้าและอบายมุข นอกจากนี้ หมู่บ้านได้ร่วมกับวัด โรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองและเยาวชนได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมทางศาสนา สืบสานวัฒนธรรมราชูรในหมู่บ้านเทนมีย์ มีอาชีพหลักในการทำนา อาชีพเสริมมีปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และทอผ้าไหม แปรรูปผ้าไหม ส่วนหนึ่งจะออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้านโดยไปเข้าเย็นกลับ นอกจากนี้ ยังมีราชูรกลุ่มหนึ่งประมาณ 20 ครัวเรือน รวมกันไปขาย ปลุกพืชผักผลไม้ข้าวสารและเลี้ยงปลาใช้ชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง

มิติด้านวิถีชีวิตความเป็นมาของชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ชุมชนมีวิถีชีวิตที่เป็นการสืบทอดทางภูมิปัญญาเช่นการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การทอผ้าไหม การแปรรูปผ้าไหม การย้อมสีธรรมชาติ การทำขนมพื้นบ้าน อาหารพื้นเมือง การจักสาน ซึ่งมีการบันทึกภูมิปัญญาราชูรในหมู่บ้านทำนาโดยใช้ปุ๋ยคอก รองพื้นก่อนหว่านหรือปักดำและใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเสริมแร่ธาตุอาหารพืช เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต ราชูรในหมู่บ้านได้ให้ความสำคัญหันมาเลี้ยงโค กระบือ ไว้เพื่อเอามูลใช้ในการทำนา บางส่วนเลี้ยงสัตว์ปีกเช่น ไก่ เป็ดไข่ ไว้สำหรับบริโภค และจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับครอบครัว นอกจากได้อาหารสำหรับบริโภคแล้วยังได้มูลสัตว์เหล่านี้มาใช้ในการเกษตรนอกจากนี้ แต่ละครัวเรือนมีการนำผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวมาหมักเพื่อทำน้ำยาเอนกประสงค์สำหรับใช้ในครัวเรือน เป็นการลดรายจ่ายในแต่ละเดือนได้ จะเห็นได้ว่าการดำเนินวิถีชีวิตของราชูรในหมู่บ้านเทนมีย์ เป็นการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนอย่างมีคุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุด

มิติด้านแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญในชุมชนบ้านเทนมีย์ ตำบลเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่าระบบเศรษฐกิจเป็นไปตามลักษณะของชุมชนโดยมีลักษณะเป็นการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมชุมชนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรส่งเสริมการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในหลักสูตรการศึกษาการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในหลักสูตรการศึกษาต่างๆ ตั้งแต่ระดับการศึกษาพื้นฐานจนถึงระดับการศึกษาสูงสุด เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่และชุมชนของตนเองอย่างเพียงพอ

1.2 ควรสนับสนุนการวิจัยและการสร้างเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยการให้การสนับสนุนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ บุคคลสำคัญ และวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น ซึ่งอาจช่วยให้เราเข้าใจถึงประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นได้

1.3 ควรส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นการสนับสนุนกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เช่น การจัดนิทรรศการ การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ หรือการสร้างพื้นที่เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ซึ่งจะสร้างโอกาสให้กับชุมชนและนักเรียนได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์จากประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 ควรการพัฒนาและส่งเสริมสื่อการเรียนรู้สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจเช่นวีดิโอการนำเสนอ, หนังสือเรียน, และแอปพลิเคชันที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างน่าสนใจและนำข้อมูลใหม่ๆ เข้ามาในกระบวนการเรียน

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น เทศกาล, นิทรรศการ, หรือการสำรวจสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้สัมผัสกับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ชุมชน

2.3 ควรการเชื่อมโยงกับชุมชนสร้างความเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นโดยเชิญชวนผู้เชี่ยวชาญในด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมาให้บรรยายหรือสอนในโรงเรียน และเข้าชมสถานที่ประวัติศาสตร์ในพื้นที่

2.4 ควรมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น การใช้แอปพลิเคชันสำหรับการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์, การสร้างแผนที่อินเตอร์แอคทีฟ, หรือการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบมัลติมีเดีย

2.5 ควรสนับสนุนนักเรียนในการศึกษาและสำรวจประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยให้มีโอกาสทำโครงการวิจัย นำเสนอผลงาน หรือเขียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจในพื้นที่

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและผลกระทบของเหตุการณ์ที่มีต่อชุมชนและสังคม

3.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและสังคมของชุมชนท้องถิ่น เช่น การศึกษาเกี่ยวกับการก่อตั้งการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงขององค์กรท้องถิ่น

3.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นและเข้าถึงข้อมูลทางประวัติศาสตร์และทรัพยากรที่มีอยู่ออนไลน์ เพื่อเสริมความสมบูรณ์และความหลากหลายของข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- พระครูสารกิจประยุต (กาบ ฐานตโต) และพระปลัดพนมภรณ์ ฐานิสโร. (2564). ความสำคัญของ พระพุทธศาสนากับการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น. วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์, 7(2), 181-190.
- พัทธพล สุขบรรณ, รวีวรรณ ตามสันเทียะ, จักรพันธ์ เสาร์ทอง และอริมาตร เพิ่มพูน. (2566). แนวทางการ พัฒนาการส่งเสริมอาชีพจากอัตลักษณ์ชุมชนบ้านใหม่ตำบลตระแสง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 1(3), 15-26.
- กิริดา ชัยรัตน์. (2565). การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเชิงพื้นที่ชุมชนตรอกวังหลัง เขต บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 11(6), R169-R182.
- วาสนา อาจาสาลิกรณ์. (2561). วัฒนธรรมชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. (ปรัชญาดุษฎี บัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต).
- สุรพล ชาเสน. (2565). บริบทสภาพทางภูมิศาสตร์และวิถีชีวิตของชุมชนบ้านหัวเรือจังหวัดอุบลราชธานี. วารสาร มนุษยสังกมสาร (มสส.), 20(3), 207-229.
- สุวิภา จำปาวัลย์ และนเรนทร์ ปัญญา. (2560). การรับรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์ท้องถิ่น “พระนางจามเทวี” สู่ แนวทางการพัฒนาในจังหวัดลำพูน. วารสารวิจิตรศิลป์, 8(2), 49-102.
- อรวรรณ กองพิลา. (2560). ความหมายของประวัติศาสตร์ท้องถิ่น. สืบค้นจาก <https://orawan1967.wordpress.com>.